

[Formanden]

stensen (S), Helge Mortensen (S), Poul Nielson (S), Ingrid Rasmussen (S) og Stavad (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om varmforsyning og af lov om elforsyning.
(Beslutningsforslag nr. B 30).

Medlemmer af Folketinget Trøjborg (S), Helen Beim (S), Dorte Bennedsen (S), Baadsgaard (S), Henning Gjellerod (S), Martin Glerup (S), Lise Hækkerup (S), Henrik Dam Kristensen (S), Henning Nielsen (S) og Løvig Simonsen (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om øget genanvendelse.

(Beslutningsforslag nr. B 31).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Sundhedsministeren (Ester Larsen):**

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov om erstatning for skader ved LSD-behandling og om ændring af ligningsloven.

(Lovforslag nr. L 127).

Formålet med forslaget er at nedlægge LSD-erstatningsnævnet, der træffer afgørelser om ydelser efter loven.

Ansøgningsfristen for ydelser efter loven udløb 1. juni 1988, og af bemærkningerne til forslag til lov om erstatning for skader ved LSD-behandling (lovforslag nr. L 79, Folketinget 1985-86) fremgår, at loven kun skulle have virkning i de to år, hvor der kunne ansøges om ydelser efter loven. LSD-erstatningsnævnet har nu taget stilling til samtlige rettidigt indbragte sager og anser derfor sin virksomhed for afsluttet. Det foreslås på denne baggrund, at lov om erstatning for skader ved LSD-behandling ophæves.

Da LSD-erstatningsnævnet i enkelte sager har bevilget erstatning for udgifter til efterbehandling hos praktiserende læger m.fl., der fortsætter efter lovens ophævelse, foreslås det, at Arbejdsskadestyrelsen får bemyndigelse til at afgøre eventuelle spørgsmål i forbindelse hermed.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lægeloven. (Bestemmelser om information og samtykke).

(Lovforslag nr. L 128).

Formålet med lovforslaget er at præcisere lægers pligt til information af og indhentelse af samtykke fra patienten forud for en behandlings iværksættelse og derigennem også tydeliggøre den voksne patients ret til i visse tilfælde at afslå (videre) behandling samt at afklare lægens og patientens retlige stilling i forbindelse hermed.

Baggrunden for lovforslaget er betænkning nr. 1184/89 om afkald på livsforlængende behandling (livstestamenter m.v.).

En læge er i dag forpligtet til forud for iværksættelsen af en undersøgelse, behandling m.v. at informere patienten om dennes helbredstilstand og behandlingsmuligheder samt at sikre sig patientens samtykke til deltagelse i en given behandling.

Dette helt grundlæggende og fundamentale princip i patientbehandlingen omfattes i dag af de retlige standarder for udøvelse af lægegering, som er udtrykt ved lægelovens § 6, stk. 1, hvorefter lægen under udøvelsen af sin gerning er »forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed«.

Jeg er imidlertid enig i bemærkningerne i betænkningen om, at dette princip er så centralt i forholdet mellem lægen og patienten, at det på de mest centrale punkter udtrykkeligt bør reguleres i lovgivningen, hvilket foretages med nærværende lovforslag.

Med bemærkningerne til lovforslaget præciseres, at lægen ved behandlingens tilrettelæggelse i vidt omfang er forpligtet til at følge den voksne, habile patients tilkendegivne ønsker om ikke at modtage en given behandling, når disse ønsker er udtalt i forbindelse med en aktuell sygdomssituation.

Er ønsket imidlertid afgivet forud for en aktuell sygdomssituation – f.eks. i et såkaldt livstestamente – bør lægen tillægge dette afgørende vægt i forbindelse med tilrettelæggelsen af

[Sundhedsministeren]

den videre behandling, og kun tungtvejende grunde bør føre til en tilsidesættelse af patientens tidligere tilkendegivne ønsker.

Lovforslaget indebærer således ikke en juridisk bindende anerkendelse af livstestamenter. Dette skyldes primært, at jeg anser det for tvivlsomt, om et livstestamente kan formuleres så præcist, at lægerne senere med den fornødne sikkerhed kan udrede testators mening og betragte det som dennes fortsatte sidste vilje, vel at mærke med den konsekvens, at lægerne skal kunne straffes, såfremt de ikke anses for at have handlet i overensstemmelse med testators ønsker.

Jeg kan i denne forbindelse tilføje, at ifølge betænkningen er der i lande, som vi plejer at sammenligne os med, ikke vedtaget lovgivning, som gør livstestamenter juridisk bindende, hvilket bl.a. skyldes de vanskeligheder, som er forbundet med at gennemføre en detaljeret, udtrykkelig lovgivning om lægers handlepligt og handleret ved udsigtsløs livsforlængende behandling.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal herved tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven og lov om særlig indkomstskat m.v. (Ændret afregning af indkomstskat mellem staten, kommunerne og amtskommunerne).

(Lovforslag nr. L 130).

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Nyt ældrekriterium, justering vedrørende kompensation til kommuner og amtskommuner og ændret efterregulering).

(Lovforslag nr. L 131).

Formålet med lovforslagene er at udmønte de økonomiske 3-års-aftaler for årene 1992-1994 mellem regeringen og de kommunale parter.

I lovforslaget om kildeskatteloven udmøntes følgende aftalepunkter:

– Indførelse af samtidighed i betalingen af efterreguleringer i indkomstskat og tilskud/udligning.

– Fremrykning af modregning over for kommunerne af ikkeinddrevne personskatterestancer.

– Finansieringsgaranti på udskrivningsgrundlaget for 1992.

Indførelsen af samtidighed vil bevirke mindre svingninger i kommunernes økonomi og dermed skabe et bedre grundlag for kommunernes økonomiske planlægning.

Ændringen af afregningen af personskatterestancer vil øge kommunernes incitament til at inddrive restancer og dermed medvirke til en nedbringelse af de samlede restancer.

Finansieringsgarantien indebærer, at kommunerne kan basere sig på regeringens skøn over stigningen i udskrivningsgrundlaget fra 1991 til 1992, hvilket også forbedrer grundlaget for kommunernes økonomiske planlægning.

Hovedformålet med lovforslaget om det kommunale udlignings- og tilskudssystem er at indføre et nyt ældrekriterium i udligningen. Kommuner med et relativt stort antal ældre over 85 år sikres med lovforslaget bedre mulighed for at tilgodese de ældre.

Idet jeg i øvrigt henviser til de foreliggende lovforslag og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslagene til det høje Tings velvillige behandling.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Udskydelse af revisionsbestemmelser).

(Lovforslag nr. L 132).

Lovforslaget går ud på at udskyde revisionsbestemmelserne i 1) bistanndslovens § 38, stk. 6, i 2 år og 2) lov nr. 156 af 15. marts 1989 § 2 i 1 år.

Ad 1

Med virkning fra den 1. april 1989 indførtes der i bistanndsloven en ny bestemmelse (§ 38, stk. 5), hvorefter personer, der i en sammenhængende periode på 3 måneder eller derover har modtaget kontanthjælp, kan tjene op til 1.000 kr. pr. måned efter skatetræk, uden at der sker fradrag i kontanthjælpen, dog maksimalt 6.000 kr.